

Sygn. akt II Ka 910/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Marka Kempki

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2023 r.

sprawy **R. M.**

oskarżonego z art. 244 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 20 października 2022 r. sygn. akt II K 495/22

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 910/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z 20 października 2022 r. sygn. akt II K 495/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
1	rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru i nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających za orzeczeniem kary łagodniejszej;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut okazał się niezasadny. Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary, zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie ugruntowane są poglądy, że rażąca niewspółmierność kary występuje w sytuacji gdy orzeczona kara jak również środek karny nie uwzględniają w należyтым stopniu dyrektywy wymiaru kary ujętych w art. 53 kk. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję		

między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, czyli zasłużoną (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2017 II KK 156/17).

Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny, jeżeli skarżący wskaże na nowe okoliczności, istotne dla wymiaru kary, a nie zostały ustalone przez Sąd pierwszej instancji, ewentualnie wykaże, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara nie uwzględnia w stopniu dostatecznym.

Zgodnie z art. 53 kk, Sąd wymierzając karę, winien baczyć, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy sprawcy, uwzględniać stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu, a także mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które winna sprawować kara, jak również potrzeby wynikające z prewencyjnych dyrektyw. Nadto, Sąd ferując wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środkach karnych powinien zwrócić uwagę na właściwości i warunki osobiste sprawcy. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w

innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić,

iż Sąd Rejonowy, wbrew stanowisku skarżącego, uwzględnił wszystkie okoliczności sprawy obciążające - uprzednią karalność za czyn m.in. z art. 244 kk, utrudnianie postępowania i ucieczkę z miejsca zdarzenia, lekceważący stosunek do orzeczonego zakazu. Rzeczywiście Sąd I instancji nie wskazał okoliczności łagodzących, choć w treści uzasadnienia podkreślił, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a więc ta okoliczności pozostawała w zakresie rozważań Sądu I instancji. W tej sytuacji argumenty podniesione w apelacji w sposób oczywisty są niezasadne. Przyznanie się do winy, skrucha wyrażona przez skarżącego, jakkolwiek są postawą pozytywną i pożądaną, ale nie mogą przesądzać o zmianie zaskarżonego wyroku na korzyść oskarżonego poprzez orzeczenie kary o charakterze wolnościowym. Oskarżony, jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji, w przeszłości był karany, w tym także za czyn z art. 244 kk. To zaś prowadzi do wniosku, iż orzeczone w sprawach II K 331/14, II K 481/ 14, II K 1066/21 kary o charakterze wolnościowym nie odniosły pozytywnego skutku. W sprawie II K 1066 /21 Sądu Rejonowego w Garwolinie wyrok uprawomocnił się 27 stycznia 2022 roku, a już 19 marca 2022 roku oskarżony złamał obowiązujący zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Orzeczony wskazanym wyrokiem środek karny na okres 2 lat

również nie odniósł pozytywnego skutku w zakresie prewencji indywidualnej, a wręcz przeciwnie, obrazuje to lekceważący stosunek podsądnego do obowiązującego porządku prawnego. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym, wymagającym oddziaływania i resocjalizacji w ramach zakładu karnego, a jego lekceważąca postawa musiała spotkać się z odpowiednią reakcją wymiaru sprawiedliwości. Oskarżony złamał podstawowe zasady w ruchu drogowym – jechał pod prąd, doprowadził do kolizji drogowej oraz zbiegł z miejsca zdarzenia, a więc to zachowanie po popełnieniu przestępstwa ma szczególnie negatywny wydźwięk niż późniejsze przyznanie się do winy. Brak podstaw do przyjęcia, że oskarżony, niejako został „zmuszony” do prowadzenia pojazdu z uwagi na nagłą sytuację, był to w pełni świadomy wybór oskarżonego. Przedmiotowy środek karny - zakazu prowadzenia pojazdów ma na celu czasowe wyeliminowanie kierowcy z ruchu drogowego, spełniając tym samym cele w zakresie prewencji ogólnej, jak również indywidualnej. Okoliczność, że oskarżony obecnie żałuje swojego zachowania i składa obietnice poprawnej postawy nie mogły mieć zasadniczego wpływu na orzeczoną karę, jeżeli wcześniejsze orzeczenia o charakterze wolnościowym nie wpłynęły wychowawczo na oskarżonego, który nadal narusza przepisy prawa.

Reasumując, nawet biorąc pod uwagę przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, nie można uznać, że orzeczona kar 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres

5 lat są łącznie niewspółmierne. W związku z tym, brak było okoliczności, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonego orzeczenia na korzyść oskarżonego. Orzeczone karę pozbawienia wolności może być wykonywana w systemie dozoru elektronicznego.	
Wniosek	
wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie przy zastosowaniu art. 37a kk w postaci kary grzywny lub kary ograniczenia wolności,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Nieuwzględnienie zarzutu apelacji skutkuje brakiem możliwości zmiany zaskarżonego wyroku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 20 października 2022 r. sygn. akt II K 495/22- utrzymany w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów skutkowałą bezzasadnością wniosku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk wobec nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze mając na uwadze fakt, że oskarżony posiada dochody z prac

dorywczych 4000 zł, posiada majątek, co umożliwia mu spłatę wskazanej kwoty.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 20 października 2022r. sygn. akt II K 495/22		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------